

Didvyžių socialinės globos namų laikraštis

LIKIMO DRAUGAS

Leidžiamas nuo 1995 m.

2020 m. rugsėjis - spalio Nr. 244

Pamąstymui...

Kažkada du broliai, ilgus metus gyvenę gretimuose ūkiuose, pateko į konfliktą. Tai buvo pirmoji rimta jų nesantaika per 40 metų ūkininkaujant greta, dalijantis technika ir prireikus be kliūčių padedant vienas kitam darbo jėga ir prekėmis. Ilgai trukusi bičiulystė nutrūko. Tai prasidėjo nuo nedidelio nesusipratimo ir peraugo į didžiulį ginčą, kuris galiausiai išsivystė į karčių žodžių mūšį, po kurio stėjo ilga tyla.

Vieną rytą kažkas pasibeldė į vieno iš brolių duris. Jis atidarė jas ir pamatė žmogų su staliaus įrankių dėže.

- Aš ieškau darbo kelioms dienoms - nusišypsojo jis. - Galbūt jūs turėtumėte keletą nedidelių darbų šen bei ten. Ar galėčiau jums padėti?

- Taip, - tarė vyresnysis brolis. - Aš tikrai turiu tau darbo. Pažvelk į tą kitame upelio krante esantį ūkį. Tai mano kaimynas. Tiesą sakant, tai mano jaunesnysis brolis. Dar prieš savaitę tarp mūsų ūkių buvo pieva. Jis nuvairavo savo buldozerį prie upės, iškasė kanalą ir dabar tarp mūsų teka upelis. Na, galbūt jis tai padarė norėdamas mane įskaudinti, bet aš padarysiu jam geriau. Matote tą medienos krūvą, kuri yra prie tvarto? Noriu, kad pastatytumėte man tvorą - 8 pėdų tvorą. Tada man nebereikės matyti jo ūkio. Gal tai nuramins jį.

Stalius tarė:

- Manau, kad suprantu situaciją. Parodykite man, kur yra vinys bei įrankiai duobėms kasti ir aš galėsiu pradėti dirbti jūsų nurodytą darbą.

Vyresnysis brolis turėjo vykti į miestą su reikalais, todėl padėjo staliui pasiruošti medžiagas, o tada išvyko visai dienai.

Stalius visą tą dieną sunkiai dirbo matuodamas, pjaudamas ir kaldamas vinis. Prieš pat saulėlydį, kai ūkininkas grįžo, stalius buvo ką tik baigęs darbą. Ūkininko akys negalėjo patikėti tuo, ką mato. Tvoros ten iš viso nebuvo. Tai buvo tiltelis - tiltelis, besidriekiantis iš vienos upelio pusės į kitą! Puikus kūrinys - turėklai ir visa kita - ir kaimynas, jo jaunesnysis brolis, ateinantis prie tilto su ištiesta pasisveikinimui ranka. Du broliai kurį laiką stovėjo abiejuose tilto pusėse, tada jie susitiko viduryje ir paspaudė vienas kitam ranką.

Jie pasisuko į stalių ir pamatė, kaip jis ant peties užsimetė savo įrankių dėžę.

- Ne, palaukite! Pabūkite kelias dienas. Aš jums turiu daug kitų darbų, - tarė vyresnysis brolis.

- Mielai likčiau, - tarė stalius, - bet aš turiu dar daug tiltų pastatyti.

Kasdien būna situacijos, kai mes galime rinktis - statyti tvoras ar tiltus. Vienas pasirinkimas veda į izoliaciją, kitas - į bendravimą. Ir kai kažkas mums visur stato tvoras, statykite kuo daugiau tiltų vieni kitiems.

Parinkta iš interneto

Rudens laikas

Štai ir sulaukėm rudens metų laiko. Atėjo rugsėjis su bobų vasara. Vėl draikysis ir vėjo pučiami skraidys voratinkliai. Šermukšniai raudonos uogų grožybėm. Pamažu pradeda kristi medžių lapai. Beržų lapai gražiai geltonuos ir tyliai kris žemėn. Be kita ko ir kiti medžiai ruošis žiemoti. Negalima sakyti, kad rugsėjis – niūrus rudens laikas. Pradeda kristi į žemę ir skilinėti kaštonai. Man pačiam ir dar kai kam ruduo irgi yra gražus metų laikas. Su pilkais arimais ir nuščiuvusiais laukais. Skrenda į pietus girgsėdamos žąsys ir klykdamos gervės. Čia taip viskas realu ir visiems suprantama. Rugsėjo ramybė tiesiog užburia tuos, kam patinka ruduo. Ruduo – gėlos, susikaupimo ir apmąstymo laikas. O koks būtų ruduo be darganų ir ūkanų. Tai yra natūralu ir priimtina tokiu metų laiku. Daug rudens gėrybių jau sugabenta į aruodus. Gamta ruošiasi pereiti į žiemos laiką. Rugsėjo pirmoji – visiems reikšminga diena. Tai mokslo ir žinių pradžios diena. Su rudens gėlėm ir gera nuotaika. Mus gražumu stebina astrai, chrizantemos ir kitokios rudens gėlės. Tai yra nuostabu ir nepakartojama. Ruduo – puikus ir ypatingas laikas, kai viskas sutelpa vienam žody – malonumas, kuris jaudina širdį ir sielą. Labai miela pasivaikščioti rudens lapais nubarstytais takais. Būkim žvalūs ir gėrėkimės rudens peizažo grožiu. Tai mums visiems duotas rudeniškas laikas.

Narvydas Paulionis

Mūsų gyvenimo kronikos

Susipažinkime su vaistažolėmis

Š. m. rugpjūčio 17 dieną Didvyžių socialinės globos namuose 7-oje grupėje vyko renginys „Susipažinkime su vaistažolėmis“. Renginyje dalyvavo ne tik šios grupės, bet ir kiti globos namų gyventojai. Šį renginį suorganizavo socialinio darbuotojo padėjėja Nijolė. Renginys vyko gražią saulėtą dieną pievoje. Renginio metu dalyviai turėjo galimybę ne tik išgirsti apie vaistažoles, bet ir apžiūrėti jas iš arčiau, pauostyti. Dalyviai sužinojo apie tokias vaistažoles kaip čiobrelis, medetka, pelynas, dilgėlė, šalpusnis, ramunėlė ir daug kitų puikiai gydančių augalų. Vėliau dalyviai bandė atspėti, kokią vaistažolę jie mato, o teisingai atspėję – gavo prizus. Tie, kuriems nelabai sekėsi, taip pat buvo apdovanoti. Su šia užduotimi susidoroti sekėsi puikiai. Iš plačių šypsenų ir pozityvaus dalyvių nusiteikimo matėsi, kad skirstytis ir grįžti atgal į kambarius jie nenorėjo, kadangi gera energija vis dar sklandė ore...

Socialinio darbuotojo padėjėja Nijolė Mirauskienė

Šiandien, rugpjūčio 17 dieną, socialinės darbuotojos Agnės Čerkauskienės grupės moterys susirinko prie obelų sode. Kas ant pledų sėdėjo, kas – vežimėliuose ir klausėsi socialinio darbuotojo padėjėjos Nijolės skaitinių apie vaistažoles. Pasirodo, geriausia yra gerti ne kavą, o vaistažolių arbatą. Tą ir naudoja mūsų Nijolė. Ji iš savo darželio atnešė puokštę vaistažolių, papasakojo apie jų galias, apie tai, kaip jas reikia naudoti. Taip pat mus pavaišino savo užaugintais ekologiškais agurkais ir pomidorais. Jeigu ką daugiau norite sužinoti apie vaistažoles, klauskite Nijolės. Ji turi knygelę apie vaistažoles, kurią mums skaitė visą valandą. Viską aprašyti sunku, tad jeigu kam įdomu – pasikalbėkite su Nijole.

Ekvelina Vaitkevičienė

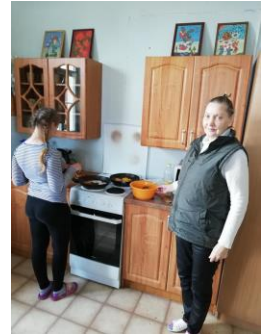
Iš 2 grupės gyvenimo...

Ruduo – gėrybių, derliaus metas. Sodas - pilnas obuolių, užaugo mūsų sodinti ir prižiūrėti moliūgai. Tik nežinojome, kad kai kurie moliūgėliai turi kojas ir iškeliavo nežinoma kryptimi... Bet iš pačio gražiausio nutarėm kepti blynus.

Tokių blynų dar niekas mūsų grupėje neragavę. Todėl buvo labai smalsu „pakaštavoti“. Taigi, plovėm rankas, raitojome rankoves, tarkavome moliūgą. Su darbuotojų pagalba rugsėjo 10 dieną Karolina Inkrataitė ir Laima Butkevičiūtė mušė kiaušinius, dėjo prieskonius ir maišė tešlą. Merginos pasikeisdamos kepė auksinius blynus.

O kita komanda - Aldona Bruožytė ir Virginija Matusevičienė - prisirinko sode raudonskruosčių obuolių. Juos nuplovė ir sutarkavo. Jos taip pat, padedamos socialinės darbuotojos padėjėjos, maišė miltinių blynų tešlą ir kepė labai skanius blynus. Virėm kavą, „kaštavojom“ ir vieni kitiems dėkojome.

Ilona Babušienė

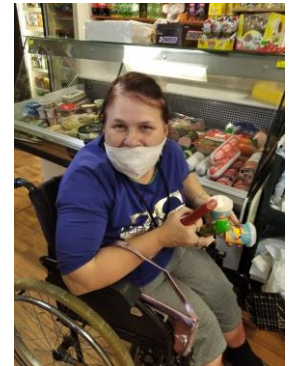
Išvyka

Vienos dienos popietę Irena Kolomenčikovaitė susiruošė apsipirkti parduotuvėje. Kadangi Irena sėdi neįgaliojo vežimėlyje, jai buvo reikalinga darbuotojos pagalba. Po ilgo gyvenimo tarpsnio jai buvo gera prisiminti, ką reiškia apsipirkti savarankiškai.

7 gr. socialinio darbuotojo padėjėja Marija Šalvaitienė

2020 m. rugpjūčio 18 dieną buvau kaimo parduotuvėje, lygiai po 7 metų. Pasiūlė nuvažiuoti Marija Šalvaitienė, aš sutikau. Kartu ėjo ir Vilma Damidavičienė. Fotografavomės su katinu, prie medžių, prie parduotuvės.

Laiptais į parduotuvę užlipau pati. Buvo įdomu, kas ten naujo, kas pasikeitę. Apsipirkau ir parvažiavom atgal. Žodžiu, patenkinta kelione. Pavaišinau drauges - Ekveliną, Tamulevičienę Danutę. Smagu. Labai

norėjau išbandyti jėgas ir labai norėjau pamatyti parduotuvę. Ten labai skanūs ledai. Ir parfumerija patiko.

Irena Kolomenčikovaitė

Obuolienė žiemai

Vieną popietę, vaikščiojant po rudėjančią sodą, akys užkliuvo už obels, kuri buvo aplipusi raudonskruosčiais obuoliais. 7 grupės moterims kilo mintis išsivirti obuolienės žiemai. Ekvelina pririnko obuolių, virtuvėlėje juos nuplovė Ramunė, o Irena su Aldute ir kitomis moterimis juos nulupo ir, padedamos darbuotojų, supjaustė bei, užpylę cukrumi, išvirė. Išvirę paragavome ir dar žiemai pasiliko tos skanios obuolienės.

Reda Paulėkienė

Švenčiau 55-ųjų metų jubiliejų su dar dviem draugais, kurių taip pat buvo gimtadienių šventė. Valgėm tortą, raguolį, saldainius, gėrėm limonadą. Ir gavome dovanų.

8 grupės gyventojas Gintaras Čaplikas

Rugsėjo 16 dieną gavau dovanų naują chalata. Su artėjančiu gimtadieniu man jį padovanojo Meilutė. Labai džiaugiuosi šia dovana!

Su pagarba Jūratė Albavičienė.

Širdinga meilė

Aš myliu gyvenimą ir dainą. Man laikas nenuobodžiai eina. Mano meilė nuoširdi ir prasminga. Aš šiuo atveju esu laimingas. Meilė sau ugdo pasitikėjimą savimi. Meilė kitiems reiškia pagarbą kitiems. Visiems, šalia esantiems. Taip ir eina gyvenimas ženklindamas žmonių meilę vieni kitiems. Tai yra gerai ir labai šaunu, nes gyventi šiam pasauly ir nieko nemylėti tiesiog neįmanoma. Laiko virsmas priverčia vienas kitą mylėti ir nuoširdžiai gerbti. Taip buvo visais laikais, taip yra ir dabar čia, kur esame. Labai gera jausti kitų meilę ir pagarbą. Tegul toks mūsų nuoširdumas lydi mus visur ir visada. Žmogaus meilė žmogui turi augti ir vystytis kaip augalas, kuris ilgai žaliuoja ir nevysta. Nuoširdi meilė žmogaus žmogui vyksta kasdieniam bendravime. Taip buvo, taip yra ir taip bus visą laiką. Nes meilė žmogų veda už rankos kaip vaiką. Meilė tikra ir nepakartojama suteikia prasmę ir pagarbą vieni kitiems. Tai yra realu ir priimtina visais gyvenimo atvejais, kurie tik nutinka likimo kelyje bet kuriam žmogui. Meilė ateina į širdį ir augina sparnus svajonėms, draugystei ir kitų pagarbai. Mane dažnai užplūsta geros mintys ir aš noriai rašau apie viską, kas mane domina ir jaudina šiandien ir rytoj. Aš esu toks ir kitoks būti negaliu nei už ką. Į kitu žmones žiūriu su širdinga meile ir pagarba, prieš kurią nublinksta bet koks blogis. Taigi, aš esu meilus, tylus ir protingai garbus su savuoju Aš. Esu toks, koks esu. Gyvenimas moko ne tik mylėti, bet ir kentėti, jeigu taip reikia dėl bendro meilės ir pagarbos tikslo.

Narvydas Paulionis

Prevencinė popietė „Meilė sau ir kitam“ – sveikos gyvensenos ir socialinių įgūdžių ugdymas

Didžiausias kūrinys yra mūsų pačių gyvenimas. Mūsų gyvenimas yra dovana ir nesvarbu, ar tikime, kad ją gavome iš Dievo, ar ne, tačiau esame savo gyvenimo skulptoriai. Žmogus turi būti geros fizinės ir dvasinės sveikatos, jei nori būti sveikas. Mes patys turime būti atsakingi už savo sveikatą ir dvasinę savijautą.

Š. m. rugsėjo 9 dieną 2 grupės svetainėje vyko prevencinė popietė, kurioje dalyvavo 16 gyventojų. Šioje valandėlėje kalbėjome apie meilę sau ir kitam, aiškinomės, kaip turime tai suprasti. Kalbėjome apie miegą, sveiką mitybą, judėjimo svarbą, pagarbą sau ir kitiems. Po to dauguma grupės gyventojų pasakojo linksmas istorijas, prisiminė, kaip ėjo į mokyklą, šokius, vyko į ekskursijas, kokius žaidimus žaidė, būdami vaikai, kalbėjo apie savo draugus. Popietėje buvo aktyvūs Kristina Stecenko, Aldona Bruožytė ir Ona Valaitytė, Danuta Tomašaitė, Laima Butkevičiūtė. Ona Valaitytė nupiešė šia tematika piešinį, kurį pavadino „Vienas kitam ištikimi draugai“.

Socialinė darbuotoja Sonata Dambrauskaitė

Noriu padėkoti darbuotojai Onutei. Ji man nupirko Vilkavišky tašiukę ir laikroduką, dar vitaminų. Ačiū jai. Dar pas mus buvo penktadienį valandėlė maldos lauke, man patiko. Oras buvo gražus, nelijo, saulė švietė gražiai.
Valdas Paulauskas

Rugpjūčio 14 dieną 4 grupės svetainėje vyko mokymai „Kaip teisingai apsirengti ir nusirengti specialius drabužius“, skirtus dėvėti COVID – 19 infekcijos metu. Mokymuose dalyvavo 2 ir 4 grupės darbuotojai. Jus vedė slaugytoja Ona Gadišauskienė. Mokymo metu susipažinome su rankų higiena, asmens apsaugos priemonėmis pagal saugumo lygius, o visi norintys galėjo išbandyti, kaip taisyklingai apsivilkti ir nusivilti specialiuosius rūbus.

Noriu padėkoti, kad galėjau balsuoti. Rinkimai vyko pas mus spalio 8 dieną, tai buvo ketvirtadienis. Prasidėjo 9 valandą ir vyko iki 12 valandos. Aš prabalsavau apie pusę dešimtos. Turėjom visi kaukes ir tušinukus, laikėmės atstumo. Pas mus balsavimai vyko labai gražiai, sklandžiai. Darbuotoja Onutė padavė asmens dokumentus, kuriuos po balsavimo jai grąžinome. Ačiū.

Valdas Paulauskas

Obuoliene

O, gražuoliai obuoliai
Žemėn krito taip grakščiai
Ir sumastė gaspadinė,
Kad jau laikas
obuolienei.
Marių nusiuntė sodan.
Ėjo jis net tris kartus
Tai pyragui,
Tai blyneliui,
Kol galiausiai obuolienei.
Kad nebūtų vienam
liūdna,

Pasikalbino Jonelį.
O Jonelis nevergaus -
Sodan neis – neobuoliaus.
Jis geriau valdžion nueisiąs
Ir paskųsiąs jis Onele,

Obuolienei cukraus davė
Ir paprašė taip ramiai
Cukraus jam palikt truputį,
Nors kruopytę į kavytę...

Socialinė darbuotoja Ona Šernienė

Laikmečio pėdsakais

Taip jau buvo ir kitaip būti negalėjo. Daug metų praėjo kaip viena diena. Aš dar ir dabar prisimenu praėjusį laiką. Tai buvo gyvenimas namuose ir žmonių aplinkos bendruomenės geras požiūris apie mane kaip žmogų. Žmonės žinojo, kad aš kaimietis, dirbu papuošalus namuose ir dažnai važiuoju į Lazdijus. Vėliau irgi dirbau Lazdijuose buitinio gyventojų aptarnavimo kombineate avalynės remonte ir netgi pirties valytoju. Tai nė kiek manęs nemenkino kaip žmogaus ir piliečio. Aš dirbau ir daug galvojau rašydamas laikmečio eilėraščius, atspindinčius meilę, draugystę, gyvenimą ir gamtą. Viskas buvo gerai pagal padėtį, aplinkybes ir laiką. Man buvo reiškiamas pagarba ir padėka už kilniadvasį gerumą ir nesavanaudiškumą. Aš buvau tik teigiamo dėmesio centre. Man teko ragauti ir kalėjimo duonos, ir gyvenimo, kuris mane užgrūdino. Išmokė nepasiduoti net ir sunkiose sąlygose likimo kelyje. Likimas mane atvedė į Didvyžių socialinės globos namus. Ir gyvenant čia tarp daug gyventojų ir darbuotojų buvo ir yra įvairių nesveikų apkalbų ir neigiamo dėmesio. Nepaisant to, aš esu ramus, deramai protingas ir garbingas žmogus. Laikas gydo žaizdas ir moko tobulėti. Būkit mano draugai. Žmogus šildo kitą žmogų širdies šiluma. Tebūnie tarp mūsų gerumas ir pagarba.

Narvydas Paulionis

Ačiū Dievui

Ačiū Dievui, kad aš atėjau į šį pasaulį ir ramiai gyvenu. Taip gera man jausti Dievo esybę ir prisiglausti sunkią valandą. Man labai miela melstis ir tikėti savo laimės pergale. Tai yra didinga ir nepakartojama mano kasdienybėje visur ir visada kur aš esu. Man šviesu akyse ir širdy šiam gyvenimo kely. Su malda aš pradėdu kiekvieną rytą ir vakarą. Tikėjimas į Dievą man taurina jausmus ir plečia pasaulėžiūrą. Tai man duoda impulsą mąstyti ir rašyti eilėraščius ir straipsnelius. Man tai yra malonu ir džiaugsminga, nes tai – mano pomėgis ir kūrybinis žingsnis į ateitį. Aš jau seniai rašau – nuo 1985 metų ir nė kiek nesijaučiu prieš nieką kažkuo kaltas. Mano mintys – dvasios penas ir sielos ramybė. Ačiū Dievui, kad aš rašau ir sugebu apie viską rašyti. Man nereikia kitų žodžio prašyti. Aš turiu savo rašymo stilių ir žodžių skambėjimą eilėse, kurias man dar nenusibodo ir niekada nenusibos rašyti, kas įmanoma matyti, pajusti, pasikliauti savo intuicija ir rašyti. Ačiū Dievui už tai, ką turiu ir galiu daryti, kad aš moku apie viską apsaakyti savo mintimis ir žodžiais. Ačiū Dievui už palankų man likimą ir žmonėms, kurie mane gerbia. Tebūna Tau, Dieve, malda mano širdy amžinai. Tu mane vieną šiam pasauli ganai.

Narvydas Paulionis

Kūryba - gyvenimo variklis

Atsisveikinimas

Kur, mano sielos drauge, tu esi?
Kažkur aukštai, žaižaruojančiuose
žvaigždynuos...
Prisiekiu tau amžiną meilę.
Žinau, kad dabar aš vaikščiosiu slidžiais ir
klaidžiais takais.
Tad tu neliūdėki -
Žinau, kad švelnūs Jėzus saugos ir globos
mane.
Tad būk tenai laiminga, Dievo apsuptyje ir
šviesoje.

Ona Valaitytė

Gimtadienis

Štai švelniai pabeldė ir į mano duris
Taip lauktas gimtadienis.
O kiek per tą laikotarpį patirta skaudžių
akimirku...
Ant mano gležnų pečių.
Tad, mielas gimtadieni, atneški man
Laimės ir džiaugsmo, dovanų.
Ir pažadėk, kad kitos dienos bus
jaukesnės ir mielesnės.

Ona Valaitytė

Mano metų bagažas

Gyvendamas savo tylų ir ramų gyvenimą šiemet sulaukiau šešiasdešimt septintojo gimtadienio. Tai tikrai šaunu man ir smagu. Džiaugiuosi, kad brandos amžiuje pradėjau rašyti eilėraščius. Eilėraščius rašyti man yra maloniausia, nes galiu išvystyti savo požiūrį apie gamtą, meilę ir žmonių draugystę. Tai daryti kartais labai puikiai sekasi. Mano kūrybą yra pojūčių pėdsakai, kuriuos užrašau savo kūrybos eilėraščiuose. Ir nieko daugiau čia nepridėsi ir neatimsi. Tokia yra mano likimo dovana su Dievo palaima. Mano metų bagažas tikrai nemažas ir švarus. Aš kūrybos atveju esu gabus ir drąsus iki skausmo. Taip buvo, taip turi būti ir bus, kol aš esu gyvas ir alsuoju visa krūtine su didele meile Lietuvai. Man tai yra paprasta ir aktualu šiandien ir rytoj, ir visą gyvenimą. Toks aš buvau, toks ir būsiu ateity. Aš amžinai laimingas savo širdy. Laikas eina ir nesustoja, palikdamas brydę mano kely. Remiuosi aš į tylą ir byloju savo bylą. Gerasis Dieve, sutelk mano mintis naujiems eilėraščiams užgimti. Aš viską į savo širdį galiu priimti. Aš daug ką gyvenime galiu prisiminti ir eilėraščiais apsaugoti. Tai man lengva daryti – savo tiesa melą išvyti. Aš toks esu – kai nerašau eilėraščių, tai rašau įvairia tema straipsnelius. Toks yra mano rašymo stilius. Aš esu laimingas ir dainingas. Man yra įdomu patylėti, pagalvoti, pasvajoti ir rašyti. Tai yra mano gyvenimo skonis kūrybos visumoj ir kasdienybėje. Tai nepakartojamas yra mano metų bagažas. Ačiū Tau, Dieve, kad aš dar esu. Man gyventi ir rašyti šviesu.

Narvydas Paulionis

Labas rytas iš balkono

Labas rytas iš balkono
Kalbant reikia gero tono
Labas rytas Tau madona
Dovana Tau eilės mano

Toks gražus saulėtas rytas
Čiulba paukštis nematytas
Toks žmogus tartum išvytas
Su vaivorykste lietus nulytas

Ak gyvenimas dainų dainelė
Na o meilėje širdis širdelės
Ak nurimsta svajų svajos
Skubantis kasdienis vėjas

Skambantis likimo grajus
Kam pakilo durnas gajus
Mieli žmonės nesupykit
Paklausyt eilėraščių atvykit

Labas rytas iš balkono
Net nereikia gramofono

Balsas girdisi toli
Ir užmiršti negali

Draugystės laimė

Draugystės laimė su daina
Mus lydi kasdiena
Ten kur svajonė mylima
Visiems draugystė pareiga

Likimas pašaukė į kelią
Toli nueit ir nesustot
Draugystė gyvenime daug gali
Reikia visada rimtai galvot

Ištieski drauge draugui ranką
Ir sveikas drąsiai pasakyk
Gyvenk palaimoj ir niekada nepyk
Kad gera būtų gerai daryk

Draugystė guodžia ir ramina
Draugystė nuo vienatvės gina
Sparnus į ateitį augina
Ir duoda mums pripažinimą

Draugystės laimė su daina
Gyvenimo kely bus surasta
Tokia galinga paprasta
Geri draugai ištikimybę saugo

Negaliu

Negaliu aš Tavęs neminėti
Kokia dieviškai Tu man gera
Negaliu aš Tavęs nemylėti
Laimės pasaka buvo šventa

Negaliu ir niekada negalėsiu
Aš užmiršti Tavęs niekada
Nejaugi buvo tai melas
Ar gyvenimo mano klaida

Greitai draugystės laikas praėjo
Man širdy liko žaizda
Kaip Tave aš mylėjau
Prisiminsiu aš tai visada

Nebūtis ar žiauri mano lemtis
Viską man į bagažą sudėjo
Nes draugystė ir meilė
Man rožem jaunystėj žydėjo

Negaliu apie Tave nedainuoti
Gera naktį Tave man sapnuoti
Negaliu dėl to aimanuoti
Galiu aš eilėrašį gyvenimui duoti

Rudens peizažo grožis

Toks mielas rugsėjis
Širdy ramybė ir gėla
Dar pagalvot suspėji
Jau greitai bus žiema

Paukšteliai žiemužėlės
Vėl beldžiasi langan
Vėl trumpos dienužėlės
Lietus vėl din din dan

Pagelto beržų lapai
Klevų raudoni kaip ugnis
Spalvingai žydi astrai
Džiaugsmingai plaka man širdis

Per rūką nematyti
Kur eiti kur sustot
Taip norisi galvoti
Ką laikas gali dovanot

Rudens peizaže grožis
Man sutelpa širdy
Nuvyto vasarėlės rožės
Rudens meilė mano glėby

Valdo Paulausko padėkos

Rugpjūčio 18 dieną užimtumo metu buvom nuėję pamėtyt kamuolį. Turėjom du kamuolius, o juos mėtėm septyni žmonės. Man pavyko, įmečiau daug kamuolių į krepšį. Buvo graži proga prisiminti jaunystę, kai su kiemo draugais žaisdavom krepšinį. Ačiū už gražų užimtumą.

Noriu padėkoti darbuotojoms už supažindinimą su taisyklėmis. Ačiū Eglutei, pavaduotojai ir sesutei, o taip pat ir Tarybai. Susirinkimas vyko penktadienį, rugsėjo 11 dieną, 11 valandą. Visi susirinko lauke prie sporto saliukės. Žmonių buvo daug. Oras buvo gražus, nelijo.

Noriu padėkoti už renginį „Atspėk ir būsi pirmas!“. Tai viktorina. Buvo dvi komandos. Laimėjo gyventojos Meilės komanda. Paskui išdalino prizus. Viktoriną vedė darbuotoja Danguolė. Ačiū ☺

Noriu padėkoti darbuotojoms ir sesutėms, kad man ištraukė tris dantis. Vežiojo mane pas odontologus tris savaites, kol sutvarkė man dantis. Stojau į eilę dėl protezų. Tai yra, mane pastatys į eilę pas dantistus daryti protezus. Aš sutikau. Ačiū, lauksiu eilės.

Noriu padėkoti už šventę – Žolines. Šventė vyko prie sporto saliukės. Buvo 30 kėdžių, trys staliukai. Pynė gėlių puokštes, žmonių prisirinkę buvo daug. Direktorius grojo gitara, padainavo 2 dainas, o paskui šoko rately, dar direktorius grojo su armonika. Pasakė gražių žodžių, grojo dar Aldona armonika ir Arvydas Sriubas gitara. Pavaišino mus skania arbata ir kepta duonele. Dar darbuotoja Eglutė skaitė gražių žodžių. Ačiū darbuotojams už gražią šventę.

Noriu padėkoti už renginį - Pasaulinės psichikos sveikatos dienos paminėjimą. Ačiū direktoriui, darbuotojams ir daktarui.

Renginio metu direktorius labai gražiai pakalbėjo, paskui pavaduotoja pristatė anketų rezultatus, parodė skaidres. Taip pat noriu padėkoti daktarui. Jis atsakė į daug klausimų. Ačiū.

Socialinė darbuotoja Sonata

1. Kodėl pasirinkote socialinio darbuotojo specialybę?

Gerai jaučiuosi, kad galiu padėti kitam žmogui.

2. Kiek metų dirbate socialinį darbą?

Socialinį darbą dirbu 22 metus.

3. Ar teko dirbti socialinį darbą kitoje įstaigoje ar institucijoje?

Kitoje įstaigoje socialinio darbo neteko dirbti.

4. Prisimintinas įvykis, gyventojas (ar kažkas) iš Jūsų darbo praktikos?

Dirbant socialinį darbą teko susidurti su įvairiais klientais, bet didžiausias iššūkis dirbti buvo su Karoliu Dudoniu. Jis serga autizmu. Man teko domėtis kas tai per liga, skaičiau daug papildomos literatūros, kad galėčiau suprasti jį ir jam padėti. Iki šiol su Karoliu palaikau ryšį. Jis nepamiršta manęs - skambina, kviečia į svečius. Esu keletą kartų jį aplankius. Jis mielai praleidžia laiką su manim, bendrauja, žaidžia, einam pasivaikščioti.

5. O gal teko dirbti kitokį ne socialinį darbą?

Esu ne tik socialinė darbuotoja, bet ir vaikų auklėtoja. Turiu vaikų darželio auklėtojos diplomą. Darželyje dirbau 5 metus. 6 metus sukau stakles gamykloje, vėliau dirbau gamyklos centriniame sandėlyje ir šis darbas man labai patiko. Bendraudavau su gamyklos viršininkais.

6. Ar esate patenkinta /patenkintas pasirinkęs šią profesiją?

Jeigu sugebėjau tiek metų (22 metus) ir dar toje pačioje įstaigoje dirbti, vadinasi aš patenkinta, esu savo vietoje.

Valdas Paulauskas

**R
u
b
r
i
k
a**

Socialinė darbuotoja Ona

1. Kodėl pasirinkote socialinio darbuotojo specialybę?

Nuo mažumės traukė bendravimas, pagalba žmonėms. Svajojau apie med. seselės/slaugytojos specialybę. Tačiau šios specialybės neįgijau. Manau, kad socialinio darbo ir slaugytojo profesijose

yra panašumo, o gyvenimas viską sudėlioja į savas vietas.

2. Kiek metų dirbate socialinį darbą?

Socialinio darbo stažo turiu daugiau nei 10 metų.

3. Ar teko dirbti socialinį darbą kitoje įstaigoje ar institucijoje?

Neteko, bet pabandyti būtų visai ne pro šalį.

4. Prisimintinas įvykis, gyventojas (ar kažkas) iš Jūsų darbo praktikos?

Man kiekvienas žmogus yra įdomus. Žmonių aš neskirstau. Kiekviename gali pamatyti kažką nepaprasto, savito, unikalios, įdomios. O labiausiai ir daugiausiai praktikos, patirties įgijau dirbant su Pranu Bakaičiu. Įdomus žmogus. Daug žinantis, daug apkeliavęs, apsiskaitęs, nebijantis rizikuoti, siekiantis, ieškantis ir atrandantis. Iš jo buvo galima daug ko pasimokyti. Kiekviena diena būdavo kaip naujiena, eksperimentas, atradimas, nes negalėjai žinoti, ką Pranas bus sumąstęs, kokios jo užgaidos. Pvz. išvykti dviračiu į Jurbarką, gyventi savarankiškai...

5. O gal teko dirbti kitokį ne socialinį darbą?

Teko. Nuo mažens dirbau. Vasarą eidavau dirbti į ūkį – ravėdavau daržus, skindavau daržoves, nešiojau laikraščius, valydavau patalpas. Keletą metų dirbau parduotuvėje pardavėja. Darbas smagus, įdomus, daug naujų pažinčių, ryšių. 2000 – aisiais atėjau į Didvyžių socialinės globos namus. Pradėjau dirbti valytoja, vėliau socialinio darbuotojo padėjėja. Stebėjau, stebėjau socialinius darbuotojus (atrodė, kad jie nieko neveikia - tik vaikšto iš kampo į kampą) ir panorau būti socialine darbuotoja, baigiau Marijampolės kolegiją. Nesigailiu, bet vaikštau kampas iš kampo su nuo reikalų išsipūtusia galva ☺.

6. Ar esate patenkinta /patenkintas pasirinkęs šią profesiją?

Turbūt, kad patenkinta. Nors... Būna visko ir visaip.

K
l
a
u
s
i
m
ė
l

i
s

Socialinė darbuotoja Edita

1. Kodėl pasirinkote socialinio darbuotojo specialybę?

Prieš 20 metų Lietuvoje buvo nauja specialybė, gal tai ir pastūmėjo pasirinkti socialinio darbuotojo specialybę.

2. Kiek metų dirbate socialinį darbą?

16 metų.

3. Ar teko dirbti socialinį darbą kitoje įstaigoje ar institucijoje?

Tai pirma ir vienintelė darbovietė mano.

4. Prisimintinas įvykis, gyventojas (ar kažkas) iš Jūsų darbo praktikos?

„Tėvas“ Raimundas Baliutis ir visų „draugutė“ Jadvyga. Jie mokėjo pralinksminti, kas dainom, kas kalbom... Tiesiog, tai žmonės, kurių trūksta, kurių pasigendu ir kurių niekas nepakeis...

5. O gal teko dirbti kitokį ne socialinį darbą?

Ne.

6. Ar esate patenkinta /patenkintas pasirinkęs šią profesiją?

Būna visokių etapų.

Vyresnioji socialinė darbuotoja Aušra

1. Kodėl pasirinkote socialinio darbuotojo specialybę?

Niekada negalvojau rinktis šią specialybę. Prieš pradėdama čia dirbti, studijavau pradinį ugdymą, tačiau likimas atvedė į Didvyžius ir teko keisti mokslo kryptį ☺.

2. Kiek metų dirbate socialinį darbą?

Pavasarij bus 20 metų.

3. Ar teko dirbti socialinį darbą kitoje įstaigoje ar institucijoje?

Ne, neteko.

4. Prisimintinas įvykis, gyventojas (ar kažkas) iš Jūsų darbo praktikos?

Tai aišku, kad draugutė Jadvyga. Pasiilgau jos dainų, pokalbių, „baikų“... Nuolat ją prisimenu, dažnai aplankau kapą, uždegu žvakele.

5. O gal teko dirbti kitokį ne socialinį darbą?

Taip, teko. Prieš pradėdama dirbti čia, dirbau pardavėja maisto prekių parduotuvėje.

6. Ar esate patenkinta /patenkintas pasirinkęs šią profesiją?

Niekada negalvojau apie šią profesiją, tačiau tikrai nesigailiu ją pasirinkusi.

Socialinė darbuotoja Jurgita

1. Kodėl pasirinkote socialinio darbuotojo specialybę?

Nes norėjau dirbti su negalia turinčiais žmonėmis.

2. Kiek metų dirbate socialinį darbą?

5 metus.

3. Ar teko dirbti socialinį darbą kitoje įstaigoje ar institucijoje?

Neteko.

4. Prisimintinas įvykis, gyventojas (ar kažkas) iš Jūsų darbo praktikos?

Daug visko yra įvykę, net negalėčiau išskirti vieno įvykio. Smagiausias prisiminimas buvo gauti lauko gėlių, kurias labai mėgstu.

5. O gal teko dirbti kitokį ne socialinį darbą?

Be abejo teko, tada ir supratau, su kokiais žmonėmis noriu dirbti

6. Ar esate patenkinta /patenkintas pasirinkęs šią profesiją?

Patinka, nes man tai – pašaukimas, o ne profesija.

Socialinio darbo padalinio vedėja Renata

1. Kodėl pasirinkote socialinio darbuotojo specialybę?

Man atrodo, kad ši specialybė mane pasirinko ☺.

2. Kiek metų dirbate socialinį darbą?

Apie 18 metų. Jau...

3. Ar teko dirbti socialinį darbą kitoje įstaigoje ar institucijoje?

Vienus metus dirbau vienoje Kauno mokykloje.

4. Prisimintinas įvykis, gyventojas (ar kažkas) iš Jūsų darbo praktikos?

Prisimenu, kai pradėjau dirbti, buvo labai baisu pasiklysti. Dvaras atrodė didelis ir klaidus. O dabar juokas ima ☺.

5. O gal teko dirbti kitokį ne socialinį darbą?

Taip. Vieną mėnesį dirbau paštininke, nešiojau laikraščius. Atostogų laiku. Ir vieną mėnesį dirbau kioskelyje pardavėja. Tiesa, dar teko dirbti valytoja mokykloje apie pusę metų.

6. Ar esate patenkinta /patenkintas pasirinkęs šią profesiją?

Taip ir tik TAIP ☺.

Socialinė darbuotoja Rita

1. Kodėl pasirinkote socialinio darbuotojo specialybę?

Pradėjusi dirbti globos namuose supratau, kad galėčiau dirbti socialine darbuotoja.

2. Kiek metų dirbate socialinį darbą?

Socialinį darbą dirbu 13 metų.

3. Ar teko dirbti socialinį darbą kitoje įstaigoje ar institucijoje?

Neteko socialinio darbo dirbti kitoje institucijoje.

4. Prisimintinas įvykis, gyventojas (ar kažkas) iš Jūsų darbo praktikos?

Kai globos namuose buvo klojami takeliai – trinkelės, vienas gyventojas (jau numiręs) atidžiai stebėjo kaip darbininkai jas deda, pakala su guminiu plaktuku. Kai darbininkai nuėjo pietauti, jis paėmė metalinį plaktuką ir ėmė kalti sudėtas plyteles. Be abejo, po to darbininkams tas trinkeles teko pakeisti naujomis.

5. O gal teko dirbti kitokį ne socialinį darbą?

Taip, teko dirbti prekybos srityje.

6. Ar esate patenkinta /patenkintas pasirinkęs šią profesiją?

Esu patenkinta pasirinkusi šią profesiją.

Direktorius pavaduotoja socialiniam darbui Ona

1. Kodėl pasirinkote socialinio darbuotojo specialybę?

Iš prigimties esu tas žmogus, kuris nori padėti silpnesniems.

2. Kiek metų dirbate socialinį darbą?

Virš 20 metų.

3. Ar teko dirbti socialinį darbą kitoje įstaigoje ar institucijoje?

Neteko.

4. Prisimintinas įvykis, gyventojas (ar kažkas) iš Jūsų darbo praktikos?

Buvo atvejis, kai į globos namus apgyvendinimui buvo atvežta moteris, kuriai buvo paaiškinta, kad ją veža į sanatoriją. Išsiaiškinus visas aplinkybes, jos nepriėmiau.

5. O gal teko dirbti kitokį ne socialinį darbą?

Taip. Pirmoji mano profesija - audinių apdailos technologas. Teko dirbti siuvėja, kontroliere, meistre.

6. Ar esate patenkinta /patenkintas pasirinkęs šią profesiją?

Taip, labai.

Socialinė darbuotoja Agnė

1. Kodėl pasirinkote socialinio darbuotojo specialybę?

Sunku pasakyti... Tiesiog... Stojau ir įstojau nežinodama nei kur, nei ką aš čia veiksiu. Na, bet nepraščiau ☺.

2. Kiek metų dirbate socialinį darbą?

Su pertraukom 6 metai.

3. Ar teko dirbti socialinį darbą kitoje įstaigoje ar institucijoje?

Teko apie 3 mėnesius. Dirbau Kybartų vaikų globos namuose su vaikučiais, kurie likę be tėvų globos.

4. Prisimintinas įvykis, gyventojas (ar kažkas) iš Jūsų darbo praktikos?

Labai gerai prisimenu, kaip pro trečio aukšto langą išsoko gyventoja. Tai buvo pirma mano darbo diena. Niekaip nepavyksta pamiršti to matyto vaizdo ir socialinės darbuotojos rūpesčio, pergyvenimo. Tai buvo kažkoks košmaras.

5. O gal teko dirbti kitokį ne socialinį darbą?

Dirbau kavinėje ir dabar dirbu dviem etatais - vienas etatas čia, kitas – namie. Mama juk irgi darbas ☺.

6. Ar esate patenkinta /patenkintas pasirinkęs šią profesiją?

Taip.

Socialinis darbuotojas Kęstutis

1. Kodėl pasirinkote socialinio darbuotojo specialybę?

Patinka, kad galiu padėti kitiems. Gerai jaučiuosi. Nuo mažens esu įpratęs dalintis, padėti.

2. Kiek metų dirbate socialinį darbą?

Su pertraukom 19 metų.

3. Ar teko dirbti socialinį darbą kitoje įstaigoje ar institucijoje?

Kad dirbti tai ne, bet teko atlikti praktiką Gudkaimio globos namuose, Pilviškių sutrikusio intelekto centre, savivaldybėje, seniūnijoje.

4. Prisimintinas įvykis, gyventojas (ar kažkas) iš Jūsų darbo praktikos?

Įsidarbinimas, pati pirma diena. Pirmas įspūdis, kad ne globos namai, o „dvaras“. Paliko įspūdį didysis kampelis, šviestuvai, salė... Visur padarytas remontas (atėjau kaip tik po remonto), švaru, tvarkinga, gražu. Tuo metu dar niekur taip nebuvau matęs. O iš gyventojų prisimenu Giedrių. Jis turėjo įprotį imti už kojų. „Malūnas“ – Jonas visus vadindavo dėde. Kiekvienas gyventojas yra įsimintinas, savitas. O labiausiai įsimintinas įvykis, tai kai teko išlydėti, išvežti iš globos namų Vyta Bakaitį. Išvežti tiesiog į gatvę, nes neturėjo jis gyvenamosios vietos.

5. O gal teko dirbti kitokį ne socialinį darbą?

Tikrai teko dirbti įvairių darbų. Ūkyje - lauko darbininku, statybose – pagalbinium, miške – eiguliu, darbininku. Taip vaikystėje leisdavau vasaros atostogas. Paragavęs ir emigranto duonos. Keletą metų buvau Airijoje, ten dirbau fabrikuose.

6. Ar esate patenkinta /patenkintas pasirinkęs šią profesiją?

TAIP tikrai TAIP. Smagu, kad vyksta pertvarka. Labai laikiu pertvarkos galutinio rezultato.

Socialinius darbuotojus apklausė Globos namų tarybos korespondentai

Laiko ratas

Mūsų gyvenimas nestovi vietoje. Kasdien viskas sukasi ratu. Skubantis laiko ratas įtakoja gyvenimą. Tai yra realu ir nė kiek nekeista. Kiekvieną dieną normaliam žmogui reikia kažką gero nuveikti. Tai mūsų žingsniai į rytojaus ateitį. Taip ir gyvenam mąstydami ir žinodami, kad kada nors mūsų šiame pasaulyje nebus. Tai natūralu ir priimtina šiam žemiškam gyvenime. Taigi, būkim vienas kitam geri ir žmoniški, nes žmoniškumas nugalė bet kokį blogį. Kasdienybėje mūsų būtis ir buitį turi būti nepriekaištinga ir reikšminga kiekvieno

žmogaus asmenyje, kad liktų geri prisiminimai atminty ir širdyje. Tai ir yra toks laiko ratas – žmogaus gyvenimas, kuris įpareigoja mus eiti pirmyn ir nesustoti iki paskutinio širdies tvinksnio ir atodūσιο. Gyvenimu reikia džiaugtis čia ir dabar kas ir kokioj padėty esame. Tai žmogiška ir aktualu kiekvienam iš mūsų. Kaip gerai, kad laiko ratas budina mūsų jausmus, protus ir širdis, suteikdamas tik gerus pojūčius mūsų dvasioje. Gyvenimo kely sustoti negalima, reikia judėti nuolatos pirmyn. Juk tai yra žmogiškasis faktorius, kuris suteikia pasitikėjimą savimi ir prasmingą veikimą dienų eigoje. Viskas turi būti „okei“ ir nepakartojama. Tai mūsų priedermė ir bendras reikalas likimo kelyje. Laiko ratas yra dvasios pakilimo variklis. Būkim vienas kitam geri žmonės ir tikri draugai.

Narvydas Paulionis

Rubrika „Žydinti senatvė“

Ir kas gi gali būti žydinti senatvė? Gal tai žmogaus amžius, senas namas, vieškelis, prisiminimas, brangi širdžiai vieta, o gal tai laikas? Laikas, pragyventas vienoje vietoje. Ir šį kartą pabandykime pažvelgti į laiką. 40 metai - daug ar mažai? Palieku spręsti Jums. Būtent, apie tiek metų globos namuose gyvena Zenonas Rugevičius. Nuo pat jaunystės. Atvyko būdamas 18 metų iš specialiosios mokyklos/internato. Tiesa, kurį laiką Zenonas buvo išvykęs - gyveno namuose ir juo rūpinosi artimieji. Iki šiol su artimaisiais išlikęs labai artimas ir stiprus ryšys. Dažnai Zenonas jų pasiilgsta ir net nujaučia, kada bus aplankytas.

Jaunystėje Zenonas buvo labai aktyvus. Jis dažnai pasišalindavo iš įstaigos, stabdydavo mašinas, švilpudavo... Buvo gavęs „švilpuko“ pravardę ir dauguma jį pažinojusių vadino „švilpuku“. Labai mėgo nešioti kareivišką uniformą, su kurią visur eidavo. Dažnai lankydavosi šokiuose aplinkiniuose

kaimuose ir ne vieną merginą yra pašokinęs. O kiek bučinių išdalinę merginoms, pakvietęs į restoraną, tai turbūt jis nei pats nežino. Dar vienas iš pomėgių buvo pasveikinti jaunuosius. Ir visad Zenonas į „veselį“ traukdavo su gėlėmis. O jeigu buvai Zenono draugas, pažįstamas - jis būtinai tave pasveikins. Surasdavo vykstančias vestuves net ir atokiausiuose kaimuose.

Dabar Zenonas visiškai kitoks. Jis niekur nevaikšto. Retai kuriai merginai pasiunčia bučinuką ar pakviečią į restoraną. Nors dėmesį jaunoms, žavioms merginoms vis dar parodo, jas pakalbina. Patinka jam klausytis skaitomų pasakų ar muzikos. O didžiausias jo pomėgis - žuvauti. Ir prie tvenkinio jis gali išbūti dienų dienas. Užsispyręs kaip tikras žvejys. Kartais Zenono elgesys yra nenuspėjamas, o kai supyksta - skamba visas dvaras. Tai toks tas mūsų Zenonas.

Socialinė darbuotoja Ona Šernienė

Rugpjūčio ir rugsėjo mėnesį mus paliko

*Albinas Matulionis
Vitalė Kunigunda Karaliūtė*

Išėjo... iš kur negrižta niekas, palikę svajones, godas...

Laikraštį rengė vyresnioji socialinė darbuotoja Aušra Buzienė

Didvyžiai, tel.: (8342)20521

Tiražas 20 egz.

Straipsnių stilistika mažai taisyta